

μνημα περί τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰωάννου τῆς Ἀσίας, ἐπισκόπου μονοφυσίτου τῆς Ἐρέσου κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ ἔκτου αἰῶνος, συγγραφῆς πολλῶν βιβλίων ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ.

Ὁ κ. Heuzey ἀνακοινῶται τῇ Ἀκαδημίᾳ πραγματεῖαν δι' ἧς παραθλάει τὰ γλύμματα χρυσοῦ δακτυλίου, οὗ πρὸ πολλοῦ ἀνακαλυφθέντος ἐν Μυκῆναις, πρὸς ἃ εὑρήνται ἐπὶ ἀναγλύφου τοῦ Λούβρου, ἅτινα ἀνήκουσι τοῖς λεγομένοις τῶν Χεταίων ἢ Χιτιτιῶν. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο πρόκειται ἐκ Καρποῦ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἁνω Εὐφράτου Ἐκτυποῦνται. δύο στίχοι ἰδιογραφικῶν χαρακτῆρων ἐν ἀναγλύφῳ, προσομοίῳ τῷ συνήθει τύπῳ γραφῆς, ὅστις φέρεται ἐν ταῖς ταυτοῖς μνημείοις. Πολλὰ λεπτομέρεια συνήγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς κατατάξεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἀσσυριακὴν τέχνην τοῦ ἐνάτου αἰῶνος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.

Συνεδρία τῆ 5)17 ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ταύτῃ τῶν Παρισίων πρὸς τὰς ἄλλας ἀνακοινώσασιν ὁ κ. Tisserand παρέχει λεπτομέρεια τινὰς περὶ τοῦ ἑναγχοῦ ἀνακαλυφθέντος δορυφόρου τοῦ Διός. Τῇ 25/6 Σεπτεμβρίου παρελθόντος ὁ κ. Bernard, ἀστρονόμος τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Lick ἐν Καλλιφορνίᾳ ἠγγεῖλε τὴν ἀνακάλυψιν, ἀνακάλυψιν ἀξιοθαύμαστον, καθὼς ἀπὸ τοῦ Γαλιλαίου οἱ ἀστρονόμοι πάντες ἐξήτασαν τὸν Δία καὶ τοὺς δορυφόρους αὐτοῦ. Ἐκαστος δ' αὐτῶν ἐβούλετο ἰδεῖν τὸ νέον ἀγγελλέντα δορυφόρον, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν ἀπέβησαν μάταιαι· τούτου δ' ἐνεκά τινες συνέλαβον τὴν ἰδέαν ὅτι κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἐποίησατο ὁ ἀμερικανὸς ἀστρονόμος. Δὲν ἐλησμονήθη τὸ συμβᾶν τῷ Ἐραχίλῳ διὰ τὸν Οὐράνον ὅστις ἀπέδωκεν ἕξ δορυφόρους τῷ ρηθέντι πλανῆτῃ, μὴ ἔχοντι ἢ δύο, τετράκις πλανηθῆς ὑπὸ ἀστερίσκων. Ἐξηγῆθησαν καὶ ἄλλαι τινὲς ἀμφιβολίαι, ἀλλ' αἱ νέαι λεπτομέρεια περὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Βερνάρδου οὐδεμίαν καταλείπουσιν ἀμφιβολίαν. Ὁ δορυφόρος, ὃν ἀνεκάλυψεν οὗτος ἐστὶν μικρότερος καὶ τῶν μικροτάτων γνωστῶν δορυφόρων τοῦ Διός. Ὁ κ. Βερνάρδος ἐποίησατο τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ ἐπὶ πέντε ἡμέρας κατὰ συνέχειαν τῇ βοήθειᾳ τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Lick, τουτέστι τοῦ μεγίστου τηλεσκοπίου τοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Tisserand ἀνακοινῶται ὡσαύτως ὅτι πρώτης τάξεως κομήτης ἀνεκαλύφθη διὰ τῆς μελέτης τῶν φωτογραφικῶν ἀντιτύπων. Ἀναμφιβόλως τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἐπακολούθησους πολλὰ ἄλλα, εἰάν κρίνωμεν ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μικρῶν πλανητῶν, οὓς ἡ φωτογραφία συνετέλεσε ν' ἀνακαλυφθῶσιν ἀπὸ τίνος.

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΑΡΤΙ ΑΠΟΤΕΦΡΩΘΕΙΣΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ,

Γνωστόν, ἐξ ὧν ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς ἐφημερίδι, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐπυροπολήθη ἡ περικαλλῆς καὶ ἱστορικὴ μονὴ τῆς Μαχαιράδος ἐν Κύπρῳ καὶ ὅτι εἰκόνας τινὲς ἱστορικαὶ καὶ ἡ βιβλιοθηκὴ τῆς μονῆς ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς ταύτης ἐνεῖχεν ἱκανὰ χειρόγραφα. Περὶ τινῶν δὲ τούτων ἐπέσταλθον ἡμῖν τὰ παρατιθεμένα ὡδε, ἅπερ παρέχουσι πληροφορίας περὶ τοῦ εἶδους αὐτῶν.

Ἰδοὺ αὐτὰ

Ἐξετάσαντες ἐπὶ πολὺν χρόνον κατὰ τὴν ἐν Κύπρῳ πολυετῆ διαμονὴν ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῇ βιβλιοθηκῇ καὶ ἐξακριβώσαντες καλῶς τε καὶ ἐπισταμένως τὰ ἐν αὐτῇ χειρόγραφα ἐργόμεθα ἀναγράψαι καὶ ἀποσπάσματα τινὰ ἀφορῶντα εἰς σπουδαῖα χειρόγραφα τῆς ἐν Κύπρῳ Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιράδος.

Α'. Εὐαγγέλιον. — Συγκείμενον ἐκ φύλλων 300 περίπου, περιλαμβάνει τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἧτοι τὰ καθ' ἅπασαν τοῦ ἐνίκου-

τοῦ τὴν περίοδον ἀναγινωσκόμενα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Εὐαγγέλια. Τὸ τεῦχος ἐστὶν ἐν φύλλῳ, μεγάλοις ἀγκυλωτοῖς γράμμασι γεγραμμένον περὶ τὴν Θ'. πιθωνώτατα ἑκατονταετηρίδα, φέρον καὶ σημεῖα τῆς ἀρχαίας μουσικῆς, διὰ κινναβάρους σσημασμένα, ἔχον τὰς τῶν Εὐαγγελίων ἀρχὰς χρυσογραφεῖς, τὰ δ' ἀρκτικά στοιχεῖα χρυσοῦ καὶ ποικίλοις χρώμασι κεκοσμημένα.

Β'. Ἰώδ. — Τεῦχος, τὸ ἀρχαιότερον καὶ λαμπρότερον ὧν κέκτηται ἡ βιβλιοθήκη αὕτη χειρογράφων, ἀριστοῦργημα ὄντως καλλιγραφίας. Τοῦτο φαίνεται ἱερόστολοι χεῖρες ἠκρωτηρίασαν πολλαχού. Ἐγράφη ἴσως ἀρχομένης τῆς Η'. ἑκατονταετηρίδος. Περιέχει δὲ νῦν τὸ τεῦχος φύλλα 252 σὺν τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦ τεύχους ἐν φύλλου σχήματι. Ἔστι δὲ ὅχι ἀπλῶς τὸ τοῦ μακαρίου Ἰώδ βιβλίον καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς αὐτὸ σειράς τῶν ἀρχαίων ὑπομνηματιστῶν. Καὶ τὸ μὲν κείμενον κατὰ μέσον γέγραπται τοῦ φύλλου στρογγύλοις γράμμασι· περὶ δὲ ἐπὶ τῆς ὄρας ἡ Ἑρμηνεία, μικροτέροις κεφαλαίοις γράμμασι τοῖς λεγομένοις ἀγκυλωτοῖς (unciales). Πολλαχού δὲ τοῦ κειμένου φέρονται καὶ τὰ κριτικὰ σημεῖα, οἷον ὁ περιεστειγμένος ὁ θ ε λ δ ς καὶ ὁ ἀστερίσκος. Κεκόσμηται δὲ καὶ πολλαῖς εἰκόσιν οὐκ ἐξειρασμέναις καλλιτεχνικῶς, τὰς τῆς βίβλου ὑποθέσεις ἀπεικονίζουσαις.

Γ'. Νικηφόρου Χούμνου. — Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου, γεγραμμένον κάλλιστα καὶ ἐπιμελέστατα κατὰ τὴν ΙΔ'. ἑκατονταετηρίδα· σύγκεινται δ' ἐκ φύλλων 385, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει ἐστὶν ἑλλιπές. Ἐνεῖσι δ' ἐν αὐτῷ τὰδε :

α') Περὶ κόσμου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν φύσεως· β') Περὶ τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν σωμάτων, ὅπως χρῆ νοεῖν ἐφ' ἑκάστου κτλ.· γ') Ὅτι τῆς γῆς ἐν μέσῳ τοῦ παντὸς ἐστῶσης. ταύτης κατώτερόν ἐστιν οὐδέν, ἄνω τοῦ λοιποῦ παντὸς ὄντος. δ') Ὅτι μήτε ἡ ὕλη πρὸ τῶν σωμάτων, μήτε τὰ ἦδη χωρὶς, ἀλλ' ὁμοῦ. ε') Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτίνον, περὶ ψυχῆς.

Νικηφόρος Χοῦμνος ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἠκμαζεν ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἦν, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ι. Καντακουζηνόν, σοφὸς ἀνὴρ καὶ θαυμαστὸς ἐν φρονήσει, πολλῆς τε ἀπολαύων πρὸς βασιλείῳς εὐνοίας τε καὶ τιμῆς· δι' ἣν καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Εἰρήνην τῷ υἱῷ αὐτοῦ, τῷ δεσπότη Ἰωάννῃ, πρὸς γάμου κοινωνίαν ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς¹.

Δ'. Ηουλίου Πρεσβυτέρου. — Τεῦχος ἑλλιπές, ἐν φύλλῳ μεγάλῳ, συγκείμενον ἐκ φύλλων 256, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν Θ'. τελευτῶταν ἢ τὴν Ι'. ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα ὑπ' ἀπαιδέτου ἀντιγραφῆς. Τὰ περιεχόμενα δ' αὐτοῦ εἰσι τὰδε :

α') Συναγωγὴ ἀποριῶν καὶ ἐπιλύσεων, ἐκλεγθεῖσα ἐν ἐπιτόμῳ ἐκ τῆς Εὐαγγελικῆς Συμφωνίας τοῦ ἁγίου Ἡουλίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων (ἐν κεφαλαίοις Ξ'). β') Τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἐκ τῶν κατὰ Εὐνομίου περὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος. γ') Τοῦ Ἁγίου Κορίλλου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν περὶ τῆς Ὁμοουσίου Τριάδος. δ') Ἰουστίνου Φιλοσόφου καὶ Μάρτυρος ἐκ τῆς Ὁρθῆς Πίστεως· ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἕτερα διάφορα, ἅπερ παραλείπομεν.

Ε'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. — Τεῦχος ἐν φύλλῳ ἑλλιπές τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος, περιέχον φύλλα 388, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα. Περιλαμβάνει τὴν εἰς τὰς πράξεις Ἑρμηνείαν ἐν Ὁμιλίαις Ν', ὧν λείπει τὸ πλεῖστον τῆς Α'. καὶ αἱ τελευταῖαι δύο.

ΣΤ'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. — Τεῦχος ἐν φύλλῳ ἐπὶ λαμπρᾶς περγαμινῆς κεκαλλιγραφημένον ὑπ' ἀνδρὸς λογίου. Αἱ ἐπιγραφαὶ πάντων τῶν Λόγων, ὡς περὶ δὴ καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν περιόδων οἱ κεφαλαῖοι ἀρκτικοὶ χαρακτῆρες εἰσὶ χρυσογραφεῖς, ἐξειρασμένοι δεξιότατα. Ἔστι δὲ γεγραμμένον, καθὰ τεμαϊρόμεθα, περὶ τὴν Ι'. ἑκατονταετηρίδα, καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 346. Ἐν τῷ προτεταγμένῳ δὲ πίνακι τῶν περιεχομένων ἐκτίθησιν ὁ ἀντιγραφεὺς ἐξήγησιν τῶν ἐπὶ τῆς ὄρας φερομένων κριτικῶν σημείων. Οὗτοι δὲ οἱ Λόγοι τοῦ Θεοῦ Πατρὸς εὑρήνται ἐν αὐτῷ· α') Εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα· β') Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς Πόντον φυγῆς ἔνεκεν καὶ ἀθίς ἐπανόδου ἔκειθεν μετὰ τὴν τοῦ

1) Ἱστορ. Α', ἰδ, σελ. 67 Βο.η — Πρβλ. καὶ Νικηφορ. Γρηγορ. Ζ', ζ, σελ. 147. Paris, καὶ Γ. Παχυμ. Δ', ζ, σελ. 198 Bon.